ಅಬ್ಬೂರು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ

ಕುರಿತಾದ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥವಿಜಯ

ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು

Rarest Archiver

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥವಿಜಯಃ

◆ ◆

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ವಿಜಯಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲಮೂರ್ತಿ, ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರ ನಮನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಈ ಕೃತಿಯು ನೇರವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಅವತಾರ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾವೇರಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ನರಹರಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂಗಾರಾಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ, ಸೂರ್ಯಾಂಶಸಂಭೂತನಾದ, ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪನಾದ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ನರಸಿಂಹ-ನೆಂದು ನಾಮಾಂಕಿತನಾದ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಪನಯನವಾಗಿ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರಲ್ಲಿ ವಾಸ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಅನಂತರ ಪರಮ-ಹಂಸಾಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ, ಶ್ರೀನರಹರಿ ಪ್ರತಿಮಾಪೂಜನ, ದಿಗ್ವಿಜಯ ಸಂಚಾರ, ವಾದಿ-ವಿಜಯ, ಸಜ್ಜನೋದ್ಧಾರ, ಮಧ್ವಮತಪ್ರಚಾರ - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಈ ಲಘುಕಾವ್ಯವು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ಬೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಷಾಷ್ಠಿಕ ಕುಲೋತ್ಪನ್ನನಾದ ಓರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಾರ್ಯಾಸಮೇತನಾಗಿ ಗಂಗಾಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟು ಜ್ವರದಿಂದ ಮೃತನಾಗುತ್ತಿರಲು ಆ ಭಾರ್ಯೆ ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದಾಗ ಶ್ರೀಗಳು ದೀರ್ಘಸುಮಂಗಲಿಯಾಗುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ನೂರು ವರ್ಷ ಜೀವಿಸಿರುವನು. ನೀನು ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯುವಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನನ್ನು ಭೂಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿತವಾದ ಜಲವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಲವನ್ನು ತಂದು ಆ

Rarest Archives

ಸಾಧ್ವಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪತಿಯು ಜೀವಿತನಾಗುವನು. ಹೀಗೆ ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ಸಾಧ್ವೀ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವಳು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಸೂತಿ ಸಮಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಲ್ಲ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ಮೂಲಕ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಮಠಕ್ಕೆ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದಲೇ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಕಣ್ವ ನದೀ ಜಲದಿಂದ ತೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ವಮತಾನುಯಾಯಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು- ಮಾಡಲು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜರೇ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತ, ವಿಪ್ರರಿಂದ ಉಪನಯನ ಮಾಡಿಸಿ, ಎಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಹಂಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು.

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಾಸರಾಜರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಬ್ಬೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಪಿಯಾದ ಹರಿಯಿಂದ ಸ್ವಪ್ನಚೋದಿತರಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿದ್ದ ವಿಠ್ಠಲನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ತೆಗೆಸಿ, ಆ ವಿಠ್ಠಲಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀಗಳು ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಪೀಡಿತರಾದ ಜನರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂತೆ ಸುವೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿದ, ಭಜಕರಿಗೆ ಕಾಮಿತಪ್ರದರಾದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿಪುಂಗವರು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರನ್ನು ವೇದಾಂತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸಿ ವೈಶಾಖ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಏಕಾದಶಿಯಂದು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಹರಿಯ ಪದವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾದರು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಅಗಾಧ ತಪೋಮಹಿಮೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವ ಈ ಕೃತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯ ಪಠಣ ಹಾಗೂ ಗುರುರಾಜರ ಬೃಂದಾವನದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸೇವೆ ಇವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು ಹೇಳಿರುವರು. 'ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ' ಎಂಬ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ದುರ್ಲಭವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಮಂತ್ರ ಜಪದಿಂದ ಸಕಲ ಅನಿಷ್ಟಗಳ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ರೋಗಿಯು ರೋಗರಹಿತನಾಗುವನು ಅಪುತ್ರನು ಪುತ್ರವಂತನಾಗುವನು. ಯಾರ್‍ಯಾರು ಏನೇನು ಬಯಸುವರೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ದೊರೆಯುವವೆಂದು ಈ ವಿಜಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

Rarest Archiver

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜರ ವೃಂದಾವನವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸ್ತೋತ್ರಪಠಣದಿಂದ ಗುರು-ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಭೀಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು.

◆ ◆

ಸಮಚರಣಸರೋಜಂ ಸಾಂದ್ರನೀಲಾಂಬುದಾಂಭಂ ।
ಜಘನನಿಹಿತಪಾಣಿಂ ಮಂಡನಂ ಮಂಡನಾನಾಮ್ ॥
ತರುಣತುಲಸಿಮಾಲಾಕಂಧರಂ ಕಂಜನೇತ್ರಂ ।
ಸದಯಧವಲಹಾಸಂ ವಿಠ್ಠಲಂ ಚಿಂತಯಾಮಿ ॥

◆ ◆

ಶ್ರೀಲೋಲಂ ವಿಠ್ಠಲಂ ನತ್ವಾ ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿಪಾನಪಿ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಂ ಚ ವ್ಯಾಸರಾಜಂ ಚ ಸೌಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೧ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಸ್ಯ ವಿಜಯಂ ತತ್ಕೃಪಾಬಲಾತ್ ।
ರಚಯಾಮಿ ಮನಶ್ಶುದ್ಧ್ಯೈ ಸತಾಂ ಪ್ರೀತ್ಯೈ ಗುರೋರ್ಮುದೇ ॥ ೨ ॥

ಅಲ್ಪಜ್ಞೇನಾಪಿ ಕೌತುಕಾದ್ವರ್ಣಿತಂ ಚರಿತಂ ಗುರೋಃ ।
ತನ್ಮಹಿಮ್ನೈವ ಕೃತಿನಾಂ ಕಂಠಮಾಲ್ಯಂ ಭವೇದ್ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೩ ॥

ಭೂಮೌ ಭಾರತಖಂಡೇಽತ್ರ ಚೋಲಭೂಜನನೀ ಧುನೀ ।
ಮರುದ್ವೃಧಾಭಿಧಾಭಾತಿ ಸ್ವರ್ಧುನೀವಾಘನಾಶಿನೀ ॥ ೪ ॥

ತತ್ತೀರೇ ನೃಹರೇಃಕ್ಷೇತ್ರೇ ನೃಸಿಂಹಸ್ವದ್ರುಮಂ ದ್ವಿಜಃ ।
ಪಾದಪ್ರಪನ್ನದೇಯೇಷ್ಟಫಲಭಾರನತಂ ಶ್ರಿತಃ ॥ ೫ ॥

ಸ ತು ರಾಮಾಚಾರ್ಯನಾಮಾ ಪೂಗಾರಾಮಕುಲೋದ್ಭವಃ ।
ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಪ್ರಸಾದೇನ ಸಭಾರ್ಯೋಽಲಭತಾತ್ಮಜಮ್ ॥ ೬ ॥

ಭಾಸ್ವಂತಮಿವ ಭಾಂತಂ ತಂ ಭಾಸ್ಕರಾಂಶಂ ಶುಭಾಕೃತಿಮ್ ।
ನೃಸಿಂಹವರಲಬ್ಧಂ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಾಖ್ಯಂ ಪಿತಾಽಕರೋತ್ ॥ ೭ ॥

ಗಭಾಷ್ಟಮೇಽಬ್ದೇ ಪೋತಂ ತಮುಪನೀಯ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥಾರ್ಯನಿಕಟಂ ಪ್ರಾಹಿಣೋದ್ವಟುಮ್ ॥ ೮ ॥

ಸ್ವತಃಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಿದ್ಯಾಯ ಗುರೂಣಾಮುಪದೇಶನಮ್ ।
ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಾವನಾಯಾಭೂದನ್ಯತೋ ನ ರವೇರ್ಹಿ ಭಾಃ ॥ ೯ ॥

Rarest Archive

ವಿರಕ್ತೌ ಸನಕೋ ಬಾಲಃಪ್ರಜ್ಞಾಯಾಂ ಸ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ।
ಹರಿಭಕ್ತೌ ಶುಕಾಚಾರ್ಯ ಇತಿ ಮೇನೇ ಗುರುರ್ವಟುಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಸ್ವಪ್ನೇ ತು ತವ ಶಿಷ್ಯೋಽಯಂ ಭವಿತೇತಿ ದ್ವಿಜಾತ್ಮನಾ ।
ಬೋಧಿತೋ ಗುರುವರ್ಯೋಽಮುಂ ಪಿತ್ರಾಜ್ಞಪ್ತಂ ವ್ಯಧಾದ್ಯತಿಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ಆಬಾಲ್ಯಾದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣೌಘೇಽಸೌ ದಯಾಲುರಿತಿ ಮೌನಿನಾ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥನಾಮ್ನಾ ಹಿ ಸಮಾಖ್ಯಾತೋ ರವಿದ್ಯುತಿಃ ॥ ೧೨ ॥

ಶ್ರೀಮಧ್ವಯತಿಹಸ್ತಾಬ್ಜಸೇವಿತಾಂ ತತ್ಕುಲಕ್ರಮಾತ್ ।
ತಚ್ಛಿಷ್ಯಪೂಜಿತಾಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯಧ್ವಜಗುರೂತ್ತಮೈಃ ॥ ೧೩ ॥

ಸ್ವಸ್ಮೈ ಪ್ರದತ್ತಾಂ ಗುರುರಾಣ್ನೃಸಿಂಹಪ್ರತಿಮಾಂ ತಥಾ ।
ಸಂಸ್ಥಾನಸ್ಯಾಽಧಿಪತ್ಯಂ ಚ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಯೇ ದದೌ ॥ ೧೪ ॥

ಪುರುಷೋತ್ತಮಾರ್ಯಯತಿರಾಟ್ ಪ್ರವಿವೇಶ ಗುಹಾಂ ತತಃ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮಗುಹೇತ್ಯೇವ ನಾಮ್ನಾ ಖ್ಯಾತಾಽಧುನಾಪಿ ಸಾ ॥ ೧೫ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜೇಂದ್ರಃಪ್ರಭಾವಭಿಮರೇಣ ಹಿ ।
ಜನತಾಘಾದ್ರಿವೃಂದಾನಿ ಭಿಂದಾನೋ ವ್ಯಚರತ್ತತಃ ॥ ೧೬ ॥

ಜ್ಞಾನಮಂಡಪಭಾಗಸ್ಥ ಕಣ್ವನದ್ಯಾಃ ಸಮೀಪಗಮ್ ।
ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರಮಾಸಾದ್ಯ ನ್ಯವಸದ್ಯತಿರಾಟ್ ತತಃ ॥ ೧೭ ॥

ನಿಮಜ್ಜನ್ ಕಣ್ವಸರಿತಿ ತ್ರಿಕಾಲಂ ಪ್ರಣವಂ ಜಪನ್ ।
ಬೋಧಯನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಮರ್ಚಯನ್ನೃಹರಿಂ ಸದಾ ॥ ೧೮ ॥

ಶಿಷ್ಯೇಣಾನೀತಪಕ್ವಾನ್ನಂ ಪಾತ್ರಸಂಸ್ಥಂ ಮಹಾಮುನಿಃ ।
ಶಂಖೋದಕಪ್ರೋಕ್ಷಣೇನ ಪುನಸ್ತಪ್ತಂ ವಿಧಾಯ ತತ್ ॥ ೧೯ ॥

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಾಯಾರ್ಪಯಿತ್ವಾ ಸ ಭುಂಕ್ತೇ ಸಹ ಶಿಷ್ಯಕೈಃ ।
ತದಾತ್ವೇ ಜಾತು ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಃ ಷಷ್ಠಿವಂಶಧರೋ ಧನೀ ॥ ೨೦ ॥

ಮರುದ್ವೃಧಾತೀರಗತಃ ಸಭಾರ್ಯೋ ನಿರ್ಗತೋ ಗೃಹಾತ್ ।
ಗಂಗಾಂ ಗಂತುಂ ಕೃತಸ್ವಾಂತಃ ಜ್ವರಾಂತಕಹತೋ ಮೃತಃ ॥ ೨೧ ॥

ಸತೀಗತಿಂ ಗಂತುಕಾಮಾ ಪತ್ಯಾ ಸಹ ಗತಿಂ ದ್ವಿಜಾನ್ ।
ಪತಿವ್ರತಾ ಯಯಾಚೇ ತಾಂ ಪ್ರೈಷಯಂಸ್ತೇ ಗುರುಂ ಪ್ರತಿ ॥ ೨೨ ॥

Rarest Archiver

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜಂ ಸಾ ಪ್ರಾಣಮದ್ದುಃಖಕರ್ಶಿತಾ ।
ಸರ್ವಂ ವಿದನ್ ಸತ್ಯವಾದೀ ತಾಂ ಸಾಧ್ವೀಮವವತ್ಕಿಲ ॥ ೧೩ ॥

ಸುಧೀರ್ಘಮಂಗಲೀ ಭೂಯಾ ಇತಿ ಸಾ ವಿಸ್ಮಿತಾ ತತಃ ।
ಪತಿಂ ಮೃತಂ ಶ್ರಾವಯಂತೀ ಜಗದೇ ಮುನಿನಾ ಪುನಃ ॥ ೧೪ ॥

ಮಾ ಭೈಷೀಃ ಸಾಧ್ವಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ಜೀವತ್ಯಬ್ಧಶತಂ ಪತಿಃ ।
ದ್ವೌ ಪುತ್ರೌ ಲಪ್ಸ್ಯಸೇ ಪೂರ್ವಂ ದೇಹಿ ಮೇಽಸ್ಪೃಷ್ಟಭೂತಲಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ಇತಿ ಚಿತ್ರಚರಿತ್ರೋಽಸೌ ವದನ್ ಜಪ್ಯೋದಕಂ ದದೌ ।
ದ್ರುತಮಾದಾಯ ಸುದತೀ ದಯಿತಂ ಪ್ರೋಕ್ಷಯಜ್ಜಲೈಃ ॥ ೧೬ ॥

ತತ್ಕ್ಷಣಾಜ್ಜೀವಿತಃ ಕಾಂತಃ ಕಾಂತಯಾಗಾತ್ಸುರಾಪಗಾಮ್ ।
ಗುರೋಃ ಪ್ರಸಾದಾತ್ಕಾಲೇನ ಸತೀ ಗರ್ಭಂ ಬಭಾರ ಹಿ ॥ ೧೭ ॥

ಪ್ರಸೂತಿಸಮಯಂ ಜಾನನ್ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುಃ ಸ್ವಶಿಷ್ಯಕೈಃ ।
ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರಧೃತಂ ಪೋತಮಾನಯಾಮಾಸ ಸನ್ನಿಧಿಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಸ್ವಪಾಣಿಕಮಲೇನಾಲಂ ಬಾಲಂ ಕಣ್ವನದೀಜಲೈಃ ।
ಕ್ಷಾಲಯಾಮಾಸ ಯತ್ರಾಸೌ ಖ್ಯಾತಃಶ್ವೇತಶಿಲಾಪ್ರದಃ ॥ ೧೯ ॥

ಪ್ರಹ್ಲಾದನಾಯ ಮಾಧ್ವಾನಾಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದೋಽಯಂ ಧರಾಂ ಗತಃ ।
ಇತ್ಯಾಹ್ಲಾದಿತಚಿತ್ತೋಽಯಂ ರರಕ್ಷ ಗಿರಿಗಹ್ವರೇ ॥ ೨೦ ॥

ಪಂಚಮೇಽಬ್ದೇ ತತ್ರ ವಿಪ್ರೈರುಪನೀತಂ ಚ ಸಪ್ತಮೇ ।
ಸನ್ಯಾಸಭಾಗಿನಂ ತೋಷಾದ್ವ್ಯಾಸನಾಮಾನಮಾತನೋತ್ ॥ ೨೧ ॥

ತಂ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಂ ಸ್ವಮಾತುರ್ಭಗಿನೀಸುತಮ್ ।
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜನಾಮಾನಂ ಪ್ರಾಪಯದ್ಗುರುಪುಂಗವಃ ॥ ೨೨ ॥

ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರ ಏವಾಸೌ ಭೂಮೌ ಲೀನತನುಂ ಹರಿಮ್ ।
ವಿಠ್ಠಲಂ ಲಬ್ಧವಾನ್ ಸ್ವಪ್ನೇ ವಿಪ್ರಾತ್ಮಪರಿಚೋದಿತಃ ॥ ೨೩ ॥

ವ್ಯಾಸರಾಜೇನ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ವ್ಯಾಸೋಪಮಧಿಯಾ ಯುತಃ ।
ಸಂಚರನ್ನಂಚನೀಯೋಽಯಮಂಚಯನ್ ತಂ ಚ ವಿಠ್ಠಲಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಗಾಹಂ ಗಾಹಂ ತೀರ್ಥಸಾರ್ಥಂ ದರ್ಶಂ ದರ್ಶಮಜಂ ಭಜನ್ ।
ಜೇಯಂ ಜೇಯಂ ವಾದಿವಾದಂ ಧ್ಯೇಯಂ ಧ್ಯಾಯನ್ನಮನ್ಮುನಿಃ ॥ ೨೫ ॥

Rarest Archives

ಕರ್ಣಾಟರಾಜಧಾನೀಂ ಸ ವರ್ಣ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸುರಾಲಯೇ ।
ಸ್ವರ್ಣಪೀಠೇಽರ್ಚಯದ್ದೇವಮರ್ಣೋಜಾಯತಲೋಚನಃ ॥ ೩೬ ॥

ಅನಾವೃಷ್ಟ್ಯಾರ್ದಿತಾಸ್ತತ್ರ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಂ ನ್ಯವೇದಯನ್ ।
ಕೃಪಾದೃಷ್ಟ್ಯಾವಲೋಕ್ಯಾಸ್ಮಾನ್ ಪಾಹಿ ವೃಷ್ಟ್ಯೇತ್ಯಥಾನಮನ್ ॥ ೩೭ ॥

ಇತ್ಯರ್ಥಿತಃ ಸಂಯಮೀಂದ್ರಃ ಸ್ವೇರಿತಚ್ಛಾತ್ರಮಂತ್ರತಃ ।
ಪೌರಸಸ್ಯಮಪುಷ್ಣಾತ್ಸಃ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟ್ಯಾಭಿವೃಷ್ಟಿಭಿಃ ॥ ೩೮ ॥

ತತಃಪ್ರಾತಃಪೌರವಾರಃಪ್ರಮೋದಭರಪೀಡಿತಃ ।
ಇಷ್ಟಹೇತುಂ ಯತಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಾಗತ್ಯ ನ ಹಿ ದೃಷ್ಟವಾನ್ ॥ ೩೯ ॥

ಶ್ರುತ್ವೋದಂತಮಿಲಾಕಾಂತಃ ಸ್ವಾಂತೇ ಸಂತೋಷವಾನ್ ಸ್ವಕೈಃ ।
ಜ್ಞಾನಮಂಡಪದೇಶಸ್ಥಾಽನಜ್ಞಾಸೀತ್ ಗುರುಪುಂಗವಾನ್ ॥ ೪೦ ॥

ನಿರ್ಬಧ್ಯ ಗ್ರಾಮಮೇಕಂ ತು ದಾಪಯಾಮಾಸ ಭಿಕ್ಷವೇ ।
ಶ್ರೀಮದ್ವೈಷ್ಣವಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಥಾಪಕಾಯ ಮಹಾತ್ಮನೇ ॥ ೪೧ ॥

ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಾಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರಾಯ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿನೇ ।
ಪರಿವ್ರಾಜಕವರ್ಯಾಯ ಶಾಂತಿದಾಂತಿಯುತಾಯ ವೈ ॥ ೪೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಶಿಷ್ಯಾಯ ವ್ಯಾಸರಾಜಾಯ ಧೀಮತೇ ।
ಗೃಹೀತ್ವಾ ಯತಿರಾಟ್ ಗ್ರಾಮಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಭ್ಯೋ ದದೌ ಕ್ರಮಾತ್ ॥ ೪೩ ॥

ಸ ಗ್ರಾಮೋ ರಾಮಗಿರ್ಯಾಖ್ಯಮಂಡಲಾಂತರ್ಗತಃಫಲೀ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರನಾಮ್ನಾಽಸ್ತಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತೋಽದ್ಯಾಪಿ ಭೂತಲೇ ॥ ೪೪ ॥

ಭೂಮೌ ವಾಸಮಲಂಕುರ್ವನ್ನಲಂಕರ್ತುಂ ಹರೇಃಪದಮ್ ।
ವೇದಾಂತರಾಜ್ಯಭೂಪಾಲಂ ಸ್ವಶಿಷ್ಯಮಕರೋತ್ತದಾ ॥ ೪೫ ॥

ವೈಶಾಖಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷೇಽಸಾವೇಕಾದಶ್ಯಾಂ ಗುರೂತ್ತಮಃ ।
ನಭೋಮಧ್ಯಗತೇಽರ್ಯಮ್ಣಿ ಸ್ವರೂಪೇಽಲೀಯತ ಪ್ರಭುಃ ॥ ೪೬ ॥

ಅಬ್ಜೋರುಕ್ಷೇತ್ರಭಾಗೇಽಪಿ ಭಜತಾಂ ಕಾಮಿತಪ್ರದಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಧ್ಯಾಸ್ತೇ ವೃಂದಾವನಮಿಹಾಂಶತಃ ॥ ೪೭ ॥

ವೃಂದಾವನಾಂತರಗತೋ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಡಿಹ ।
ಯಾವದ್ದದಾತಿ ಭಕ್ತೇಭ್ಯಸ್ತಾವನ್ನೈವ ಸುರದ್ರುಮಃ ॥ ೪೮ ॥

Rarest Archiver

ತತ್ಸೇವನಾಚ್ಚರೇತ್ಪಂಗುಃಖಂಜಶ್ಚ ಕರವಾನ್ಭವೇತ್ ।
ಕುಷ್ಠೀ ಕುಷ್ಠವಿಹೀನಃಸ್ಯಾದ್ಬಧಿರಃಶೃಣುಯಾತ್ಸುಖಮ್ ॥ ೪೯ ॥

ಮೂರ್ಛಾಲುಃಸಂತ್ಯಜೇನ್ಮೂರ್ಛಾಮನಪತ್ಯೋಽಪಿ ಪುತ್ರವಾನ್ ।
ಯೇ ಯೇ ವಾಂಛಂತಿ ಯಂ ಕಾಮಂ ತೇ ತೇ ತಂ ತಂ ಸಮಾಪ್ನುಯುಃ ॥ ೫೦ ॥

"ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ" ಇತ್ಯಷ್ಟಾಕ್ಷರಸನ್ಮನುಮ್ ।
ಓಂಕಾರಪೂರ್ವಕಂ ನಿತ್ಯಂ ಜಪತಾಂ ಕಿಂ ನು ದುರ್ಬಲಮ್ ॥ ೫೧ ॥

ಮಂತ್ರೇಣಾನೇನ ಸಂಜಪ್ಯ ತೋಯಪ್ರಕ್ಷೇಪಣಾನ್ನರೇ ।
ಪಿಶಾಚಗ್ರಹಪೀಡಾದಿ ತತ್ಕ್ಷಣಾತ್ಕ್ಷೀಯತೇ ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೫೨ ॥

ಯಃಪುನರ್ಗುರುವರ್ಯಂ ತಂ ಕ್ಷೀರಾಜ್ಯದಧಿಪೂರ್ವಕೈಃ ।
ಸ್ನಾಪಯೇದ್ವಿಷ್ಣುನೈವೇದ್ಯೈರರ್ಚಯೇಲ್ಲಭತೇಽಖಿಲಮ್ ॥ ೫೩ ॥

ದೀಪಾಲಿಂ ಸ್ಥಾಪಯನ್ನಗ್ರೇ ಸ ಹರೌ ದೃಢಭಕ್ತಿಮಾನ್ ।
ಹರಿಪ್ರಸಾದಪಾತ್ರಂ ಸ್ಯಾತ್ ಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ರ ನೃಹರಿಃಪರಃ ॥ ೫೪ ॥

ಪ್ರತ್ಯೂಷೇ ಸೇವಕಃಸ್ನಾಯಾಜ್ಜಪೇತ್ತನ್ಮಂತ್ರಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರಾನ್ ಕುರ್ಯಾತ್ತಚರಿತಂ ಪಠೇತ್ ॥ ೫೫ ॥

ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇಽಪಿ ಪುನಃಸ್ನಾಯಾದ್ಭುಂಜೀತಾರ್ಪಿತಮೇವ ಸಃ ।
ಪುನರ್ನಮೇದ್ಭಜೇದ್ಧ್ಯಾಯೇನ್ನಿಶಿ ಸ್ನಾಯಾದ್ಗುರುಂ ಭಜೇತ್ ॥ ೫೬ ॥

ಏವಂ ಕ್ರಮೇಣ ರೋಗಾರ್ತಃ ಪರಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ನಿಷೇವತೇ ।
ಅಚಿರಾಲ್ಲಭತೇ ಕಾಮಂ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯಸಾಧಿತಮ್ ॥ ೫೭ ॥

ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾನಾಂ ಚರಿತ್ರಮಣಿಮಾಲಿಕಾ ।
ಗ್ರಥಿತಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸೇನ ಹರಿಪಾದಾಂಬುಜೇಽರ್ಪಿತಾ ॥ ೫೮ ॥

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜವಿಜಯಃ ಸಮಾಪ್ತಃ ॥

Rarest Archiver

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಮ್

◆ ◆

ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿವಾಹ, ಉಪನಯನವೇ ಮೊದಲಾದ ಶುಭ-ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕ-ಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ತೋತ್ರಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಅನುಗ್ರಹಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಈ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಮಧುರ ಪದಸಂಯೋಜನೆ, ಸಂಗೀತದ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವ ಛಂದಸ್ಸಿನ ನಡೆ, ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಮುನ್ನಡೆ ಇವುಗಳು ಈ ಸ್ತೋತ್ರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು.

ಸೂರ್ಯದೇವನೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಯತಿರೂಪದಿಂದ ಧರೆಗಿಳಿದು ನೃಸಿಂಹಸೇವಾ-ಸಕ್ತನಾಗಿ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳನ್ನೀಯುವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತಿರುವ ಇಂತಹ ಯತಿಪುಂಗವರು ನಮಗೆ ಮಂಗಲವನ್ನೀಯಲಿ ಎಂಬ ಮಂಗಲಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಅಷ್ಟಕವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶ್ಲೋಕದಿಂದಲೂ ಗುರುರಾಜರಿಂದ ಮಂಗಲವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಚಂದ್ರಮನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಿತ್ತು ಬೆಳಗಿಸುವ ಸೂರ್ಯ-ನಂತೆ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಭಾಸ್ಕರರು ತಾವು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶರಾಗಿದ್ದು, ಅನೇಕ ವಿದ್ವಚ್ಚಂದ್ರರಿಗೆ ವಿದ್ವತ್ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ವಿದ್ವತ್ಪ್ರಭೆ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು.

ಇವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಿಂಹನಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪರವಾದಿ ಗಜಗಳು ತಮ್ಮ ಗುಹೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ವಿದ್ವಚ್ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚೂಡಾಮಣಿಗಳಿವರು.

ಇವರ ಕರಕಮಲದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿತವಾದ ಮಹಾಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಗಳು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಿಂದಲೂ ದೊರೆಯಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮೃತ್ತಿಕಾಧಾರಣ, ಕ್ರೂರಗ್ರಹಭಂಜನ, ಇವರು ಅಜ್ಞಾನ ನಾಶಮಾಡುವ ಸೂರ್ಯ, ಸಾಧುಗಳೆಂಬ ಕಮಲ-ಗಳನ್ನರಳಿಸುವ ಚಂದ್ರ, ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ, ಆಶ್ರಯ-ವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತೆಪ್ಪದಿಂದ ದಾಟಿಸುವ ನಾವಿಕ.

ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶುಭ-ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಸರ್ವವೂ ಮಂಗಲಕರ-ವಾಗುವುದೆಂದು ಫಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಪಠಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು ಪರಿಸಮಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

◆ ◆

Rarest Archiver

ಶ್ರೀಮಾನತ್ರ ದಿವಾಕರಃ ಕರುಣಯಾ ಬ್ರಹ್ಮೌಘವಾಂಛಾಕೃತೇ
ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಗವನಾಸ್ಪವಾಯತಿಲಕಾದ್ರಾಮಾರ್ಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮಾತ್ ।
ಲಬ್ಧ್ವಾ ಜನ್ಮ ನೃಸಿಂಹಸೇವನರತಃ ಕ್ಷೋಣೀಸುಚಿಂತಾಮಣಿಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಇತೀರಿತಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾನ್ಮುನಿರ್ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೧ ॥

ಪೂರ್ವಂ ಸುಭ್ರತನುಃಕಲಾನಿಧಿರಸೌ ಲೀಢಸ್ತಮೋ ಜಿಹ್ವಯಾ
ಮಾಲಿನ್ಯಸ್ಯ ಪಶೋ ಯದೀಯಯಶಸಾಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಗಾನಾಂ ಕರೈಃ ।
ಧಾವಲ್ಯಂ ಪುನರಾಪ್ತವಾನಪಿ ಹಸತ್ಯನ್ಯಪ್ರಭಾಲಾಭತಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ತ್ವರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೨ ॥

ಯದ್ವಾದಾಭಿಧಸಿಂಹನಾದಮತುಲಂ ವಾದೀಂದ್ರದಂತಾವಲಾಃ
ಶೃಣ್ವಂತಃ ಕಿಲ ದೂರತೋಽಪಿ ಚಕಿತಾ ದಿಕ್ಕಂದರಂ ಪ್ರಾದ್ರವನ್ ।
ಸೋಽಯಂ ಶ್ರೀಯತಿರಾಜಶೂರಮೃಗರಾಟ್ ವೃಂದಾವನೇ ಸಂವಸನ್
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಾಭಿಧಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ತ್ವರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೩ ॥

ಯಸ್ಯ ಶ್ರೀಕರಪಂಕಜಾದೃತಮಹಾಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೈಃ ಸಾಧಿತಾಃ
ಸರ್ವೇಽಭೀಷ್ಟಚಯಾಃಸುರದ್ರುಮವರೈರ್ದಾತುಂ ನ ಶಕ್ಯಾ ಹಿ ತೇ ।
ಯದ್ವೃಂದಾವನಮೃತ್ತಿಕಾಧೃತಿರಹೋ ಕ್ರೂರಗ್ರಹೋದ್ಭಂಜಿಕಾ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ತ್ವರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀಭಾಸ್ವಾನಪರೋಽಯಮಾಂತರತಮಸ್ತೋಮಸ್ಯ ಸಂಭೇದಕೋ
ಗೋಭಿಶ್ಚಿತ್ರಸುವರ್ಣರಮ್ಯತನುಭಿಃಸಾಧ್ವಬ್ಜಸಂಹರ್ಷಕಃ ।
ಕಿಂಚಾತಿಗ್ಮರುಚಿರ್ಮನುಷ್ಯಸುದೃಶಾಂ ಹರ್ಷೇಣ ದೃಶ್ಯಾಕೃತಿಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ತ್ವರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೫ ॥

ಸಂಸಾರಾಂಬುನಿಧೌ ತರಂಗನಿಚಯೈಃಸಂತಾಡಿತಾನಾಂ ಸತಾಂ
ನಿತ್ಯಂ ಪಾರಮಿತಃಪರಂ ಮೃಗಯತಾಮಾಲಂಬನಾಪೇಕ್ಷಿಣಾಮ್ ।
ಜ್ಞಾನಾಭಿಖ್ಯಧೃಢೋಡುಪೇನ ವಿಲಸನ್ ಸಂತಾರಕೋ ನಾವಿಕಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ತ್ವರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೬ ॥

ಯದ್ವೃಂದಾವನಮಿಂದಿರೇಶಕರುಣಾವೃಂದಸ್ಯ ಸಂದಾಯಕಂ
ಮಂದಾರದ್ರುಮವಜ್ಜನೇಷ್ಟನಿಚಯಂ ಸಂಪಾದಯತ್ಪಾವನಮ್ ।
ಸಾಂದ್ರಾನಂದಕದಂಬಮೂರ್ತಿರುಚಿರಂ ಸದ್ವೃಂದಸಂಸೇವಿತಂ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ತ್ವರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೭ ॥

Rarest Archiver

ಸೇವ್ಯಾ ಕಣ್ವನದೀಪವಿತ್ರಸಲಿಲಾರಾಮಾಪ್ರಮೇಯೋ ಹರಿಃ
ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಜ್ಞಾನಸುಮಂಟಪಾಖ್ಯಮನಿಶಂ ಹ್ಯಬ್ಬೂರುನಾಮ್ನಾಸ್ತಿ ಯತ್ ।
ತದ್ರಮ್ಯಸ್ಥಲಭೂಷಣಂ ವರಗುರುರ್ವೃಂದಾವನಂ ತದ್ಗತಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೮ ॥

ಇತ್ಯೇತದ್ವರಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮಿದಂ ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸೋದಿತಂ
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಕರಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪಠನ್ ಮಾನವಃ ।
ಮಾಂಗಲ್ಯಾದಿಶುಭಕ್ರಿಯಾಸು ಚ ವದನ್ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕಾರುಣ್ಯತಃ
ಸುಜ್ಞಾನಂ ವಿವಿಧಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಮಪಿ ಸ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಯಸೌ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೯ ॥

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುವರಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಂ ಸಮಾಪ್ತಮ್ ॥

✡ ✡ ✡

ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾಸ್ತೋತ್ರಮ್

◆ ◆

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಕರಕಮಲಸಮುದ್ಭೂತರಾದ, ಅಗಾಧ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಿದ, ಸಮಸ್ತ ಲೌಕಿಕ - ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಾನ್ಯರಾದ, ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮ್ರಾಟರಾದ, ವ್ಯಾಸ-ದಾಸಕೂಟಗಳ ಪರಿಕಾರರಾದ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿನ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಭಾವದಿಂದ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ನುಡಿದ ಸ್ತುತಿ ಈ ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾಸ್ತೋತ್ರ. ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯದಿಂದ ನಿಸೃತವಾದ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು ಲಲಿತ ಮಧುರ ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಪದವೃಂದಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಶುಭತಮಚರಿತರು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರು. ಶಾಂತರು, ದಾಂತರೂ, ಮಹಾತ್ಮರೂ, ಗುರುಗುಣಗಳಾದ ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನ, ವಾಕ್‌ಸಿದ್ಧಿ, ವಾಕ್‌ಶುದ್ಧಿ, ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ, ತಪಸ್ಸು, ಶಾಂತಿ, ದಾಂತಿ, ಉಪರತಿ, ತಿತಿಕ್ಷಾ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಭರಿತರೂ, ಯೋಗಿಸಮೂಹಸಮೇತರೂ, ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದವರೂ, ಕುಮತಿಗಳ ಸಂಬಂಧರಹಿತರೂ, ದುರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರೂ, ಪಾಪಾಂಬುಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸುವವರೂ, ಧೀರರೂ, ಭೂಸುರರಿಂದ ಗೀತರೂ, ಸುಜನರಿಂದ ಮಹಿತರೂ, ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೂ, ವಿನೀತರೂ ಆಗಿರುವರು.

Rarest Archiver

ಮದಿಸಿದ ಮಾಯಾವಾದಿಗಜಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಪ್ರಾಯರೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತಿವಂತರೂ, ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲಪಾದಕಮಲಭೃಂಗರೂ, ಸರ್ವೇಷ್ಟಪ್ರದಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೂ, ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ-ಶೋಭಿತರೂ, ಜ್ಞಾನಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರೂ ಆದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಗುರುವರ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಬೃಂದಾವನದ ಮಹಿಮೆಯೂ ಅಪಾರವಾದುದು. ಬೃಂದಾವನ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪಾಪಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೂ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿರುವ ಮೃತ್ತಿಕೆಯು ಭಕ್ತರ ಮಹಾತಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಆರ್ತಭಕ್ತನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನಿತ್ತು ಆನಂದಪಡಿಸುವ ಗಣಿ. ಭೂತ-ಪ್ರೇತ-ಪಿಶಾಚಗಳನ್ನೋಡಿಸುವ ಉಜ್ವಲಾಗ್ನಿಕುಂಡ. ಇಂತಹ ಗುರುರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹ ಸರ್ವದಾ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಯೋಽಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುರಾಜರ ಈ ಸ್ತೋತ್ರಪಠಣ ಮಾಡಿದರೆ ಐಹಿಕ - ಆಮುಷ್ಮಿಕ ಸರ್ವಅಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಕರಗತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಸ್ತೋತ್ರದ ಆಂತರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ಶುಭತಮಚರಿತಂ ಸೇವಿತಂ ಶ್ರೀಸಮೇತಮ್
ಶಾಂತಂ ದಾಂತಂ ಮಹಾಂತಂ ಗುರುಗುಣಭರಿತಂ ಯೋಗಿಸಂಘೈರುಪೇತಮ್ ।
ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದ್ಯತೀತಂ ಕುಮತಿಭಿರಜಿತಂ ಕಲ್ಮಷಾಂಭೋಧಿಪೋತಮ್
ಧೀರಂ ಭೂದೇವಗೀತಂ ಶುಭಜನಮಹಿತಂ ಧನ್ಯಮಾನ್ಯಂ ವಿನೀತಮ್ ॥ ೧ ॥

ಮಾದ್ಯನ್ಮಾಯಿಗಜೇಂದ್ರ ಪಂಚವದನಃ ಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿರ್ಮಹಾನ್
ಶ್ರೀಮದ್ವಿಠ್ಠಲಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಃ ಸರ್ವೇಷ್ಟಚಿಂತಾಮಣಿಃ ।
ನಿರ್ವ್ಯಾಜೋರುದಯಾಕಟಾಕ್ಷಲಸಿತೋ ಜ್ಞಾನಾದಿಭಾಗ್ಯೋಜ್ಜ್ವಲಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಂದ್ರಮಸ್ತಕಮಣಿಃ ಪಾಯಾದಪಾಯತ್ಸ ಮಾಮ್ ॥ ೨ ॥

ಜಪ್ರತ್ಕಾಷಾಯಚೇಲಂ ವಿಲಸಿತತುಲಸೀಪಂಕಜಾಕ್ಷಾದಿಮಾಲಮ್
ಘಾತಾಜ್ಞಾನಾಘಜಾಲಂ ಮೃದುವಚನಕಲಂ ಚಾರುಸೌಂದರ್ಯಶೀಲಮ್ ।
ಆರ್ತತ್ರಾಣೈಕಲೋಲಂ ಪ್ರಣತಮುನಿಕುಲಂ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರ್ಯಾನುಕೂಲಮ್
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯಂ ದಯಾಲುಂ ಸ್ಮಿತಮುಖಕಮಲಂ ಸಾದರಂ ತಂ ಭಜೇಽಲಮ್ ॥ ೩ ॥

Rarest Archiver

ಯದ್ವೃಂದಾವನದರ್ಶನೇನ ನಿತರಾಂ ಪಾಪಾನಿ ಯಾಂತಿ ಕ್ಷಯಮ್
ಯದ್ವೃಂದಾವನ ಮೃತ್ತಿಕಾ ಸುವಿಧೃತಾ ತಾಪತ್ರಯಧ್ವಂಸಿನೀ ।
ಯದ್ವೃಂದಾವನಸೇವಯಾ ಭುವಿ ಜನಃ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ವಿದ್ಯಾಂ ಸುಖಮ್
ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟನಿವೃತ್ತಯೇಽಸ್ತು ಸ ಚ ಮೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋ ಗುರುಃ ॥ ೪ ॥

ಕುಷ್ಠಶ್ವೇತೋರುಗುಲ್ಮ ಕ್ಷಯಕಠಿನತರ ವ್ಯಾಧಿವೈದ್ಯಾಧಿನಾಥೋ
ಭೂತಪ್ರೇತಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟನಕುಶಲಮಹಾಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿರ್ಮುನೀಂದ್ರಃ ।
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾತಾ ಸರಸಸುಹೃದಯಃ ಪುಣ್ಯಚಾರಿತ್ರನಾಮಾ ।
ಭೂಯಾದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋ ಗುರುಕುಲತಿಲಕೋ ಭೂಯಸೇ ಶ್ರೇಯಸೇ ಮೇ ॥ ೫ ॥

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜ ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾ ಸ್ತೋತ್ರಮ್ ॥

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಚರಿತ್ರಸಂಗ್ರಹಃ

ಜಾತೋ ಭಾಸ್ಕರ ಏವ ಪೂಗವನಜಾದ್ರಾಮಾನ್ನೃಸಿಂಹಾಖ್ಯಯಾ ।
ಸೋಽಪಿ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮಮಾದ್ಯತಿರಭೂದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಭಿಧಃ ॥
ಕರ್ಣಾಟಂ ಸ ಸುವೃಷ್ಟಿಭಿರ್ಮೃತಮಥೋಜ್ಜೀವ್ಯ ದ್ವಿಜಂ ಷಾಷ್ಟಿಕಂ ।
ಕೃತ್ವಾ ವ್ಯಾಸಮುನಿಂ ತತೋಽಸ್ಯ ಸುತಕಂ ಲೇಭೇ ವನೇ ವಿಠ್ಠಲಮ್ ॥

ಏಕಶ್ಲೋಕೀ ಭಾಗವತ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳಂತೆ ಈ ಕೃತಿಯು ಒಂದೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾಗಿದೆ. ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಾದ ಇವರ ವಿಸ್ತೃತ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸಲು ಕಷ್ಟಕರವೆಂದು ತೋರಿದ ಗುರುರಾಜರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯು ಮಹದುಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸೂರ್ಯನೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ-ತೀರ್ಥರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರೆಂದು ಏವಕಾರ ಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಈ ಕೃತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

"ಸೂರ್ಯದೇವನೇ ಪೂಗವನವೆಂಬ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಂದ, ನರಸಿಂಹನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಜನಿಸಿ, ಅತನೇ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸ-ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, "ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ" ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರೇ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ನಿಮಿತ್ತ ಮೃತಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆಯಿಂದ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿದರು ಹಾಗೂ ಮೃತನಾಗಿದ್ದ ಷಾಷ್ಟಿಕ ಕುಲೋತ್ಪನ್ನನಾಗಿದ್ದ ದ್ವಿಜನನ್ನು

Rarest Archiver

ಬದುಕಿಸಿ, ನಂತರ ಆತನ ಸುತನನ್ನು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಮುನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದರು ಹಾಗೂ ವನದಲ್ಲಿ ವಿಠ್ಠಲನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದರು" ಎಂದು ಈ ಪದ್ಯದ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ.

✡ ✡ ✡

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಸ್ತುತಿಃ

◆ ◆

ಈ ಸ್ತುತಿಯು ಕೇವಲ ೧೯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಸ್ತುತಿಯಾಗಿದ್ದು, ನರಸಿಂಹ ಎಂಬುವವರು ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರೆಂದು ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧರ ಸುಮತವೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಚಂದಿರನಂತಿರುವ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗಿತ್ತ ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲಪಾದಪದ್ಮಭ್ರಮರರಾದ, ಮಾಯಿಮತ್ತಮಾತಂಗಗಳ ಗರ್ವಭಂಗದಲ್ಲಿ ಮೃಗರಾಜನಾದ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಘನ ಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ದುಷ್ಟರ ಮದ ಸೀಳುವ ಕಾಷಾಯವಸನಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವನ್ನೀಯುವ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅಮಲಚಾರಿತ್ರ್ಯವುಳ್ಳ, ದೋಷದೂರರಾದ, ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಗರುಡನಂತಿರುವ, ಶರಚ್ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸುಂದರವದನವುಳ್ಳ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೆಂಬ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಅಂಕುಶದಂತಿರುವ, ಕಾಮಿತಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ ಸದೃಶವಾದ, ಕರುಣಾಳುಗಳಾದ, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಐಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಬೃಂದಾವನ ದರ್ಶನ, ಸೇವೆ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಾಶನ, ಇವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯ, ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ತುತಿಕಾರರು ಗುರುರಾಜರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಪುಟ್ಟ ಸ್ತೋತ್ರವಾದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಈ ಸುತ್ತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

◆ ◆

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧಸುಮತಾಬ್ಧಿಸುಧಾಕರಾಯ
ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಗುರವೇ ಯತಿಪುಂಗವಾಯ ।
ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲಾಂಘ್ರಿಸರಸೀರುಹಬಂಭರಾಯ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಃ ಶುಭಾಯ ॥ ೧ ॥

Rarest Archives

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಸ್ತುತಿಃ

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹಪದಪದ್ಮಗುಹಾಶ್ರಯಾಯ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾಘನಸ್ವನವಿದಾರಿತದುರ್ಮದಾಯ ।
ದುರ್ಮಾಯಿದಂತಿದಲನೈಕಮೃಗಾಧಿಪಾಯ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮೋಽಮಲಾಯ ॥ ೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಃ ಕಮನೀಯಗಾತ್ರಃ ಶರತ್ಸುಧಾಂಶೂಪಮಚಾರುವಕ್ತ್ರಃ ।
ಜಗದ್ವಿಚಿತ್ರಾಮಲಸಚ್ಚರಿತ್ರೋ ಗುರುಃ ಸ ಮಾಂ ಪಾತು ರಮೇಶಭಕ್ತಃ ॥ ೩ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋ ಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದಾದವಾಪಸಂಪತ್ಪ್ರಕರಃ ಸುಧೀಂದ್ರಃ ।
ವಿಧೂತಪಾಪ್ಮೋ ವಿಜಿತಾರಿವರ್ಗಃ ಸಂಸೇವಮಾನಾಖಿಲಕಾಮದಶ್ಚ ॥ ೪ ॥

ಸದ್ಜ್ಞಾನಸದ್ಭಕ್ತಿವಿರಕ್ತಿಸಂಪತ್ಸುಬುದ್ಧ್ಯಾಯುರಾರೋಗ್ಯಬಲಾನಿ ದತ್ವಾ ।
ಅಜ್ಞಾನರೋಗಾದ್ಯಖಿಲಾಶುಭಾನಿ ಹತ್ವಾಽವತಾನ್ನೋ ಭವತು ಪ್ರಸನ್ನಃ ॥ ೫ ॥

ಕಣ್ವಾಪಗಾತೀರವರಾಧಿವಾಸಃ ಸಂಸೇವಿತಾಘೋರಗಪಕ್ಷ್ಯಧೀಶಃ ।
ಸಲ್ಲೋಕಚಿತ್ರಾಕ್ಷಿಮಹೋತ್ಸವೋಽಯಂ ವಾಕ್ಪಾಟವಂ ಸಂದಿಶತಾದ್ಗುರುರ್ಮೇ ॥ ೬ ॥

ಯದ್ವೃಂದಾವನಸೇವಯಾ ಭುವಿ ಜನಃ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸೌಖ್ಯಂ ಮಹ-
ದ್ಯತ್ಪಾದಾಂಬುನಿಷೇವಣಂ ಸಕಲಸತ್ತೀರ್ಥಾಲಿಪುಣ್ಯಾವಹಮ್ ।
ಯತ್ಸಂದರ್ಶನಮಾತ್ರತೋ ನಿಜಮಹಾಪಾಪಾಲಿನಾಶೋ ಭವೇ-
ತ್ತಂ ವಂದೇ ತಪನೀಯವರ್ಣವಪುಷಂ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ಗುರುಮ್ ॥ ೭ ॥

ಯತ್ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತನಸುಧಾರಸತೃಪ್ತಚಿತ್ತಾ ಯತ್ಪಾದಪಂಕಜನಿಷೇವಣಲಬ್ಧಪುಣ್ಯಾಃ ।
ಯತ್ಪ್ರೇಮಪೂರ್ಣವಿಲಸತ್ಸುಕಟಾಕ್ಷಪಾತ್ರಾಸ್ತದ್ದರ್ಶನಂ ಕಲಿಮಲಾಚಲವಜ್ರಭೂತಮ್ ॥ ೮ ॥

ಆಸೇತುಹಿಮಶೈಲಾಂತಂ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ಯೇನ ವೈ ।
ಚರಿತಾನಿ ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿಂ ಸ ಮೇ ಯಚ್ಛತು ಸೂರಿರಾಟ್ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜೋ ಜನನೀಸ್ವಸ್ರೀಯೋ ಯಸ್ಯ ಯೋಗಿರಾಟ್ ।
ವಿದ್ಯಾಗುರುರ್ವ್ಯಾಸಮುನೇಸ್ತಂ ವಂದೇಽಹಮಹರ್ನಿಶಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯಸ್ಯ ಶಿಷ್ಯೋಽನ್ಯೋ ನೈವಾತೋ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿನೇ ।
ವಿಠ್ಠಲಾರ್ಚಾಂ ನೃಸಿಂಹಾರ್ಚಾಂ ಪ್ರಸನ್ನಃ ಪ್ರದದೌ ಗುರುಃ ॥ ೧೧ ॥

ಮಾಧವಸ್ಯಾಸಿತೇ ಪಕ್ಷೇ ಸಹಸ್ರಾಂಶುತಿಥೌ ಗುರುಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಃ ಸ್ವರ್ಲೋಕಂ ಗತ್ವಾ ಸಪ್ತಾಶ್ವಮಾವಿಶತ್ ॥ ೧೨ ॥

Rarest Archives

ಸೂರ್ಯಾಂಶತ್ವಾದಯಂ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವ್ಯಾಸೋಽಬ್ಜೂರುವರಾಭಿಧೇ ।
ವೃಂದಾವನಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯೈವ ಸ್ಥಿತೋಽದ್ಯಾಪಿ ವಿರಾಜತೇ ॥ ೧೩ ॥

ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲದಯಾಪಾತ್ರಂ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಶಾಲಿನಮ್ ।
ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯಂ ವಂದೇ ವಾಂಛಿತದಾಯಕಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ಶ್ರೀಮತೇ ಯೋಗಿವರ್ಯಾಯ ಸಜ್ಜನಾಂಭೋನಿಧೀಂದವೇ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರವೇ ಕರುಣಾಸಿಂಧವೇ ನಮಃ ॥ ೧೫ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯಪದಾಂಭೋಜಪಾಂಸವಃಪಾವಯಂತು ನಃ ।
ಕಾಮಿತಾಶೇಷಕಲ್ಯಾಣಕಲನೇ ಕಾಮಧೇನವಃ ॥ ೧೬ ॥

ಧೃತಕಾಷಾಯದಂಡೋಽಯಂ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಜಾಂಕುಶಃ ।
ಯತಿರಾಜಾಗ್ರಣೀಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿತನೋತು ಮಮ ಶ್ರಿಯಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುವರ್ಯದಯಾಪಯೋಧೇ
ಭಕ್ತಿಂ ಪ್ರದೇಹಿ ಸುದೃಢಾಂ ಹರಿಪಾದಪದ್ಮೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಶುಭಂ ಚ ವಿಷಯೇಷು ವಿರಕ್ತಿಮಗ್ರ್ಯಾಂ
ಸ್ವಾಮಿನ್ ದಯಾಂ ಕುರು ದಯಾಂ ಕುರು ಮಯ್ಯನಾಥೇ ॥ ೧೮ ॥

ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯಗುರುಸ್ತೋತ್ರಂ ಸುಭಕ್ತಿತಃ ।
ನರಸಿಂಹಾಭಿಧಾನೇನ ಕೃತಂ ವಿಠ್ಠಲತುಷ್ಟಯೇ ॥ ೧೯ ॥

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಮಾಪ್ತಾ ॥

✡ ✡ ✡

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಸ್ತೋತ್ರಮ್

◆ ◆

ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು ರಚಿಸಿದ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು ನಿತ್ಯಪಠನೀಯವಾದ ಸರ್ವೇಷ್ಟಪ್ರದವಾದ, ಗುರುಪ್ರಸಾದಪ್ರಾಸಾದ ಸೋಪಾನವನ್ನೇರಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಮನೋಹರ ಬಾಲರೂಪೀ ವಿಠ್ಠಲನ ರಕ್ಷಾಕವಚವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಪಾಪವಿಧ್ವಂಸಕರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ನವಾಟವಿಯಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು

Rarest Archives

ಕಾಣದ ಸಜ್ಜನರ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶ ವಾಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಪರಿಹರಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವ ವಜ್ರಾಯುಧ ಸದೃಶರಾದ, ಸಜ್ಜನ ಕುಮುದ ವೃಂದವನ್ನರಳಿಸುವ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸ್ಫುಟಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವ, ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಉಪಾಯ-ದಂತಿರುವ, ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿವಂಶವೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಇದಿರು ಬೀಳುವ ವಾದಿಗಳೆಂಬ ಆನೆಗಳ ಗಂಡಸ್ಥಳವನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ಸಿಂಹಸದೃಶರಾದ ಗುರುರಾಜರು ಸರ್ವದಾ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕವಚವನ್ನು ತೊಡಿಸುವಂತೆ ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ-ಮಾಡಿ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಗುರುರಾಜರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಭಕ್ತಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಸ್ತೋತ್ರಕಾರರು ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗವುದೆಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವರೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತನ ಆರ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಗುರುಗಳ ಅಂತಃಕರಣ ನೀರಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

◆ ◆

ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲಃಪಾತು ಸದಾತ್ತಲೀಲೋ
ಬಾಲಾಕೃತಿರ್ಲೋಲಸಕೇಶಜಾಲಃ ।
ಮಧ್ವೋಽಘವಿಧ್ವಂಸಕರಃಕರೋತುಬುದ್ಧಿಂ
ವಿಶುದ್ಧಾಂ ಖಲು ಮಾಧವೇಽಲಮ್ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಮುನಿಪಾರ್ಚಿತಪಾದಪೀಠೋ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಯತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಃ ।
ಗೋಭಿಸ್ತಮಾಂಸಿ ಹರತಾದ್ಭವಕಾನನೇಷು
ಸನ್ಮಾರ್ಗದೃಷ್ಟಿವಿಕಲಸ್ಯ ಸತೋ ಜನಸ್ಯ ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹಚರಣಾಂಬುಜಪೂಜನೋತ್ಥ-
ಸರ್ವಾರ್ಥಸಂಪದಮರಪ್ರಕೃತಿರ್ಯತೀಂದ್ರಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಡಮರದ್ರುಮೋಽಸೌ
ಸರ್ವೇಷ್ಟಮಾಶು ವಿದಧಾತು ಸುಬೋಧಸಾಂದ್ರಃ ॥ ೩ ॥

ವಜ್ರಾಯಿತೋಽಘಾದ್ರಿವಿಭೇದನೇಽಸೌ
ಚಂದ್ರಾಯಿತಃ ಸತ್ಕುಮುದಪ್ರಹರ್ಷೇ ।
ಸೂರ್ಯಾಯಿತಃ ಸದ್ಧೃದಯಪ್ರಕಾಶೇ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಃ ಸತತಂ ಸ ಪಾಯಾತ್ ॥ ೪ ॥

Rarest Archiver

ನೃಸಿಂಹಸೇವಾಪರಿಪೂತಕಾಯಃ
ಸಂಸಾರಸಿಂಧೂತ್ತರಣಾಭ್ಯುಪಾಯಃ ।
ನಿರ್ದೋಷಬೋಧೇನ ವಿನಷ್ಟಮಾಯಃ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯೋಗೀ ವೃಜಿನಾತ್ಸ ಪಾಯಾತ್ ॥ ೫ ॥

ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಪ್ರವಣಾಂತರಂಗಃ
ಕಷ್ಟವ್ರತಾಚಾರಕೃಶೀಕೃತಾಂಗಃ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪೂರ್ಣಾನ್ ಕುರುತಾನ್ನತಾಂಗಾನ್
ನಷ್ಟೋಚ್ಚಸಂಸಾರಚಲತ್ತರಂಗಃ ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಾಯಿತನಿಜಾಕೃತಿಃ ।
ಜಯಧ್ವಜಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಪುರುಷೋತ್ತಮಪುತ್ರಕಃ ॥ ೭ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಟ್ ದದಾತು ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಸಂಸಾರಕ್ಲೇಶನಾಶಂ ಚ ಸಾಧಯೇತ್ಸಿದ್ಧಪುಂಗವಃ ॥ ೮ ॥

ವಾದೀಂದ್ರಕುಂಭದಲನೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಡ್ಗಜಃ ।
ಹೃದಾರಾಮಸ್ಥಿತಾಘೇಕ್ಷುದಂಡಂ ಖಂಡಯತಾದ್ದೃಢಮ್ ॥ ೯ ॥

ದಯಾಲೋರ್ಗೇಯಚರಿತಾದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಸದ್ಗುರೋಃ ।
ಕೋಽನ್ಯಃ ಸರ್ವೇಷ್ಟದೋಽಸ್ಮಾಕಮಧುನಾ ಧರಣೀತಲೇ ॥ ೧೦ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಾಯ ನಮೋಽಜ್ಞಾನನಿವಾರಿಣೇ ।
ನಮೋ ನಮೋ ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರವೇಽಖಿಲಸಂಪದೇ ॥ ೧೧ ॥

“ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ” ಇತ್ಯಷ್ಟಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಕಮ್ ।
ಜಪಿತಾಮಿಷ್ಟಸರ್ವಸ್ವಂ ಕರಗಂ ಸ್ಯಾದಸಂಶಯಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನಿವರ್ತಂತೇಽಖಿಲಾ ರೋಗಾಃ ಕುಷ್ಠಾಪಸ್ಮಾರಪೂರ್ವಕಾಃ ।
ಭ್ರಮಸಂಶಯಪೂರ್ವಾಶ್ಚ ಮನೋದೋಷಾಶ್ಚಯೇಽಖಿಲಾಃ ॥ ೧೩ ॥

ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ಸುತಾಃ ಪೌತ್ರಾ ಧನಧಾನ್ಯಗವಾದಯಃ ।
ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಾಶ್ಚ ಮನೋಧರ್ಮಾಃ ಶುಭಾಶ್ಚ ಯೇ ॥ ೧೪ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜ ತ್ವಾಂ ವೃಂದಾವನವಿಲಾಸಿನಮ್ ।
ಕುರ್ವನ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ವಂದೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಫಲಾಪ್ತಯೇ ॥ ೧೫ ॥

ಕಾಯವಾಗ್ಧೀಭವಾನ್ ದೋಷಾಂಸ್ತವ ವೃಂದಾವನೋದಕಮ್ ।
ತ್ರಿಃಪೀತಂ ನಾಶಯೇನ್ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಧೃತಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸಮೇಧಯೇತ್ ॥ ೧೬ ॥

Rarest Archive

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಸ್ತೋತ್ರಮ್

ಖಿನ್ನವಿನ್ನ ಜಪದ್ವೀಪ ಪೂತವಾತಮತಸ್ಥಿತ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯೋಽಗಯೋಗವ್ರತ ತಪನ್ನವ ॥ ೧೭ ॥

ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ಕಾಷಾಯಸುಚೇಲಮೀಢ್ಯಂ
ಧ್ಯಾಯಂತಮಂತಃ ಖಲು ವಿಠ್ಠಲಂ ತಂ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ವರಬೋಧಮುದ್ರಂ
ವೃಂದಾವನಸ್ಥಂ ರವಿತುಲ್ಯಮೂರ್ತಿಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಕದಾ ಮುದಾ ಪೀಠವರೇ ವಸಂತಂ
ಲಸಂತಮಂತಃಕೃಪಯಾರ್ದ್ರಚಿತ್ತಮ್ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥದಾನೋದ್ಯತಪಾಣಿಪದ್ಮಂ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ಸುದೃಶಾವಲೋಕೇ ॥ ೧೯ ॥

ಗಂಭೀರಸಂಸಾರಸಮುದ್ರಪಾರಂ
ತರೀತುಕಾಮಸ್ಯ ಜನಸ್ಯಲೋಕೇ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋಡುಪಮಂತರೇಣ
ನ ಸ್ಯಾದುಪಾಯಾಂತರಮತ್ರ ನೂನಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜ ತ್ವಾಂ ಶರಣಂ ಗತವಾನಹಮ್ ।
ಕರಾವಲಂಬನಂ ದೇಹಿ ಪತಿತಸ್ಯ ಭವಾರ್ಣವೇ ॥ ೨೧ ॥

ಇತಿ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ ಯೋ ಮರ್ತ್ಯಃಸೇವತೇ ಗುರುಪುಂಗವಮ್ ।
ಅಶೇಷಕಷ್ಟರಾಹಿತ್ಯಮಿಷ್ಟಲಾಭಂ ಚ ವಿಂದತೇ ॥ ೨೨ ॥

ಸ್ತುತ್ಯಾನಯೋದಕಂ ಜಪ್ತ್ವಾ ಪಿಬನ್ನುದರಪೀಡಯಾ ।
ವಿಮುಕ್ತಃ ಸುಖಮಾಪ್ನೋತಿ ದೀರ್ಘಮಾಯುಶ್ಚ ವಿಂದತಿ ॥ ೨೩ ॥

ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ ಸ್ತೋತ್ರಮೇತತ್ಪುಣ್ಯೇಽಹನಿ ದ್ವಿಜಃ ।
ಜಪನ್ ಭೂತಾದಿಪೀಡಾಭಿರ್ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೨೪ ॥

ವೃಂದಾವನಸ್ಥಂ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಂ ಸ್ತುವನ್ ಸ್ಮರೇತ್ ।
ತಸ್ಯ ಸರ್ವೇಷ್ಟಲಾಭಃ ಸ್ಯಾದತ್ರ ಸಾಕ್ಷೀ ನೃಕೇಸರೀ ॥ ೨೫ ॥

ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯ ಗುರುವರ್ಯಕೃಪಾಬಲಾತ್ ।
ರಚಿತಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸೇನ ತೇನ ಸ ಪ್ರೀಯತಾಂ ಹರಿಃ ॥ ೨೬ ॥

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಮಾಪ್ತಮ್ ॥

✡ ✡ ✡

Rarest Archives